

İntihar Kahvesi Gözlerin Vardı

– uytun · 27 Nisan 2012

" intihar kahvesi gözlerin vardı "

Yalancı baharların en ücra köşesine bağdaş kurmuş bakışlarım,
Nasırlaşan teneşirde üşümüşken
Gözlerinden helallik almadan ölmemeliyim
Hani nisan yağmurlarının en küfürbaz ıslaklığıyla bir tutacaktın beni ?
Hani ağlamadan unutacaktın beni ?

Rezil bir ayrılığın şehvetli koynunda sırlısklamım
Ve bu şehrin bütün soytarıları gülerken halime
Seni aklıma düşüren bütün ırzı kırık dokunuşlardan irkiliyorum
bu aşkı en son nerede bıraktığını iyi biliyorum asya
Yüzüme bakmadan kısılan,
İntihar kahvesi gözlerin kadar gururlu yalnızlıkların omzundayım
Hüzünlerle beşik kertdiği yapıldığım günden beri
İstiyorsan selamlaştığın martılara sor

Toprağın tedirgin sıcaklığına sokulmak gibidir sevda
Dikilişim ölümlü kuşları kışkandıran inatla bekliyor seni
Siyaha çalan kokunla nikahlandığımı,
Anlamsız gelen bütün kavgalarımın alnından öptüğünde anlarsın
Yüreğimden kanayan ustura yarası bir sükuta bas özlemimi
Kan kırmızısı dudağında ki son tebessüme sür
Ve acıtmadan öldür beni

Aklımdan çıkmıyor hiç,
İntihar kahvesi gözlerin vardı
Saçlarımın kır düşmüş tarafından çek tetiği
Veyahut, giyotin bileyleyen suskunluğunla sınama
Yoksa, sensizliğimi barındıracak bir uçurum sevebilirim bu günlerde

Ayrılık halimize güldü diye üzgünsen
Ki ben de çok
Üzgünüm asya

.....

" velican "